

Βούλα Μάστορη

Τότε που πήγαμε βόλτα τον Επιτάφιο

Ευτυχώς τα δάκρυα στέγνωσαν γρήγορα κοντά στη μαμά και στον μπαμπά. Και μ' άρεσε η εκκλησία έτσι μικρή που ήταν. Ούτε χώριζε κανείς τούς άντρες από τις γυναίκες. Κι ήταν γιομάτη γιαγιάδες και παππούδες, που άκουγαν ευχαριστημένοι τον παπά που έψελνε. Κοντά του στέκονταν λίγοι άντρες κι έκαναν τους ψάλτες.

Εμείς καθόμασταν σε κάτι ψηλές και στενές καρέκλες, με πλάτη και χέρια, όλο ξύλο, που έμοιαζαν με κασετίνες.

Μπροστά μας ήταν ο Επιτάφιος γιομάτος λουλούδια. Και δίπλα του μερικά κορίτσια που τραγουδούσαν το «**Αι γενεαί πάσαι...**» και το **Έρανον** «τον τάφον ...». Α, τα έλεγαν τόσο ωραία! Ακουγόταν η φωνή τής καθεμιάς ξεχωριστά! Σαν να τραγουδούσε μόνη της!

Κι ας έλεγε η μαμά έπειτα:

– Θεέ μου, τι παράφωνες οι μικρές!...

Εμένα μου άρεσαν.

Όπως μου άρεσε κι ο παπάς μας, που όλο με κοίταζε και μου χαμογελούσε. Και με χάιδευε κιόλας σαν περνούσε από κοντά μου. Και δε θύμωνε που πήγαινα ολοένα κι έπιανα τον Επιτάφιο. Ούτε όταν μύριζα τα λουλούδια. Ούτε όταν πήρα

μερικά να χαρίσω στη μαμά. Ούτε όταν πήγα στα κορίτσια και τραγούδησα κι εγώ:

– Θ' αναστηθεί ο Χριστούληγης!

Ένα, ξέρεις, ολότελα δικό μου τραγούδι. Μετά, οι άντρες που έκαναν τους ψάλτες σήκωσαν τον Επιτάφιο. Κι όταν ο παππούλης ζήτησε ένα νέο να σηκώσει το σταυρό, δεν πήγαινε κανένας. Δεν έβρισκαν νέο.

Εμένα δε μ' άφηναν γιατί, λέει, ήμουν μικρός. Κι ήταν έτοιμος να πάει ο μπαμπάς, αλλά στο τέλος κατέβασαν ένα αγόρι από την καμπάνα πάνω.

Ύστερα, βγήκαμε όλοι έξω. Μπροστά ο σταυρός, μετά ο Επιτάφιος, ο παππούλης, οι ψάλτες, τα κορίτσια και μετά όλοι εμείς. Κόλλησαν έπειτα πάνω στον Επιτάφιο πολλά κίτρινα μικρά κεριά και τ' άναψαν.

Επιτάφιος (Ευαγγελίστρια, Σκιάθος)

Ανάψαμε κι εμείς τα δικά μας και ξεκινήσαμε για την «περιφορά». Δηλαδή, θα πηγαίναμε τον Επιτάφιο μια βόλτα στο χωριό. Έτσι είπε η μαμά, που τη ρώτησα.

Στο δρόμο περπατούσαμε αργά. Πρώτα, γιατί έτσι κάνουν στον Επιτάφιο. Έπειτα, γιατί οι περισσότεροι ήταν γέροι, και τέλος, γιατί έπρεπε να προσέχουμε και τόσα πράγματα: τις στρογγυλές πετρούλες, τα σκαλιά, τα μπαλκόνια...

– Κατεβάστε λίγο τον Επιτάφιο! Θα ρίξει το μπαλκόνι κάτω! έλεγε κι ο παππούλης σταματώντας λίγο το ψάλσιμο.

Αλλά αυτός είχε και να προσέχει και τα κεριά.

– Όχι τώρα το κεριά, κυρα-Τασία! Μετά!

– Σε βλέπω, κυρα-Καλλιόπη! Άσε κάτω το κεριά!

Μετά την περιφορά θα πάρετε όλοι σας. Φτάνουν για όλους.

Τα 'λεγε σε μερικές γιαγιάδες που ήθελαν να πάρουν αγιασμένο, λέει, κεριά από τον Επιτάφιο.

Αλλά δεν τις άρεσε να περιμένουν το μετά.

Κι ήταν παντού νύχτα. Κανένα παράθυρο δεν είχε φως. Κι αυτή η ...πεθαμένη ησυχία...

– Πρόσεχε! Θα με κάψεις! Τι κόλλησες έτσι πάνω μου! είπε η μαμά και μου πήρε το κεριά.

Μ' αγκάλιασε όμως.

Στο δρόμο σταματήσαμε τρεις φορές. Τότε ήταν που είπαμε τα τραγούδια των κοριτσιών. Το δικό μου τραγούδι δεν το 'ξερε κανένας.

Όταν φτάσαμε στην εκκλησία ξανά, οι ψάλτες σήκωσαν τον Επιτάφιο ψηλά πάνω από την πόρτα κι όλοι εμείς περάσαμε από κάτω. Να, όπως παίζουμε το «περνά περνά η μέλισσα».

Κι αγιασμένο κεριά πήραμε όλοι μας.

Δραστηριότητες

1. Σε ποια σημεία του κειμένου φαίνεται η συμμετοχή του πρωταγωνιστή στην τελετή;

2. Να περιγράψετε την περιφορά τού Επιταφίου της γειτονιάς σας ή της περιοχής όπου έχετε περάσει ένα Πάσχα.

3. Ποιος τίτλος σάς αρέσει περισσότερο, αυτός που έχει το απόσπασμα του βιβλίου σας ή «η περιφορά του Επιταφίου», που αναφέρεται μέσα στο κείμενο; Να εξηγήσετε την προτίμησή σας.

Βούλα Μάστορη (Αγρίνιο 1945)

Σύγχρονη πεζογράφος που συγγράφει βιβλία για παιδιά και νέους. Έχει γράψει μυθιστορήματα κοινωνικού περιεχομένου και μικρές ιστορίες. Μερικά από τα έργα της είναι: *Ο καλεσμένος*, *Ο χιονάνθρωπος πήρε τη μαμά*, *Το αυγουσιτιάτικο φεγγάρι*, *Εκείνη τη φορά* (κεφάλαιο αυτού είναι και το κείμενο του βιβλίου μας).

Ανθολόγιο Λογοτεχνικών κειμένων Γ' & Δ' Δημοτικού – Βιβλίο μαθητή

Άσκηση ορθογραφίας

Συμπλήρωσε σωστά τα γράμματα που λείπουν, βάζοντας τόνο όπου χρειάζεται.

Τ__ν ιδιαίτερ__ μορφ__ του __λληνικού Πάσχα τ__ν αποτελούν πολλά και διαφορετικά έθιμα, όλα όμως έχουν τη δικ__ τους σφραγίδα, αξ__α και ποικιλία, και όλα έχουν τ__ς ρ__ζες τους μέσα σε παράδοσ__ αιών__ν.

Γράφω τη δική μου έκθεση

Να περιγράψεις πώς πέρασες πέρσι το Πάσχα (ή ακόμα αν θέλεις το φετινό ιδιαίτερο Πάσχα που βιώσαμε όλοι μας).

Γράφω την έκθεσή μου βήμα βήμα

α. Γράφω πού πήγα για Πάσχα (π.χ. στο χωριό μου, έμεινα σπίτι μου) και με ποιους (π.χ. με την οικογένειά μου).

β. Περιγράφω τι έκανα τις ημέρες του Πάσχα (π.χ. τη Μεγάλη Πέμπτη βοήθησα τη μαμά να βάψει τα αυγά, τη Μ. Παρασκευή πήγα στον επιτάφιο, το Μ. Σάββατο πήγα στην εκκλησία για την Ανάσταση κ.λπ.) και πώς πέρασα (π.χ. ξεκουράστηκα, διασκέδασα, είδα τους φίλους μου κ.λπ.)

γ. Κλείνω μ' ένα συμπέρασμα (π.χ. το Πάσχα είναι η αγαπημένη μου γιορτή, πέρασα ένα αξέχαστο Πάσχα) ή με μια ευχή (π.χ. μακάρι να περνάω πάντα τόσο καλά, ελπίζω να κάνω πάντα Πάσχα με την οικογένειά μου κ.λπ.)

[illegible]

